

»OM NYTTAN AV HISTORIA« är rubriken på en av artiklarna i detta nummer. Det är också det genomgående temat i hela detta nummer.

Ingen vill väl förneka värdet av ämnet arkitekturhistoria när det gäller vår förståelse för gamla byggnader och stadsmiljöer. Bara genom historisk forskning kan vi få en rättvisande bild av de konstnärliga idéer och de byggnadstekniska och sociala villkor som påverkat utformningen. Men arkitekturhistorien har också en både vidare och mer central uppgift i arkitekturpraktiken. Arkitekturhistorieämnet förvaltar kunskapen om alla de idéer och metoder som satt sin prägel på vår byggnadskonst från äldsta tid till idag; med andra ord hela den teoretiska fonden av erfarenheter bakom arkitektur och stadsbyggande. I historieforskningen möter vi idéer som varit framgångsrika, likaväl som idéer som lett till misslyckanden och bakslag. Arkitekturens historia är själva fundamentet för all arkitekturteori och all teori om stadsbyggande.

Varför har statsmakterna slagit dövörat till alla de framstötningar som gjorts för att inrätta professurer i ämnet på samtliga svenska arkitektskolor? Bara snålhet? Misstro emot humanvetenskap och historia på de tekniska högskolorna? Eller bottnar det i okunnighet om arkitekturhistorieämnets ålder och betydelse för arkitekturtyrket?

Arkitekturhistorieämnet måste spela en central roll i debatten om dagens arkitektur och dagens stadsbyggande. Och självklart också i utbildningen av dagens och morgondagens arkitekter. Denna övertygelse hoppas temaredaktionen skall förmedlas till läsarna av detta nummer.

Jerker Lundequist, Johan Mårtelius & Johan Rådberg

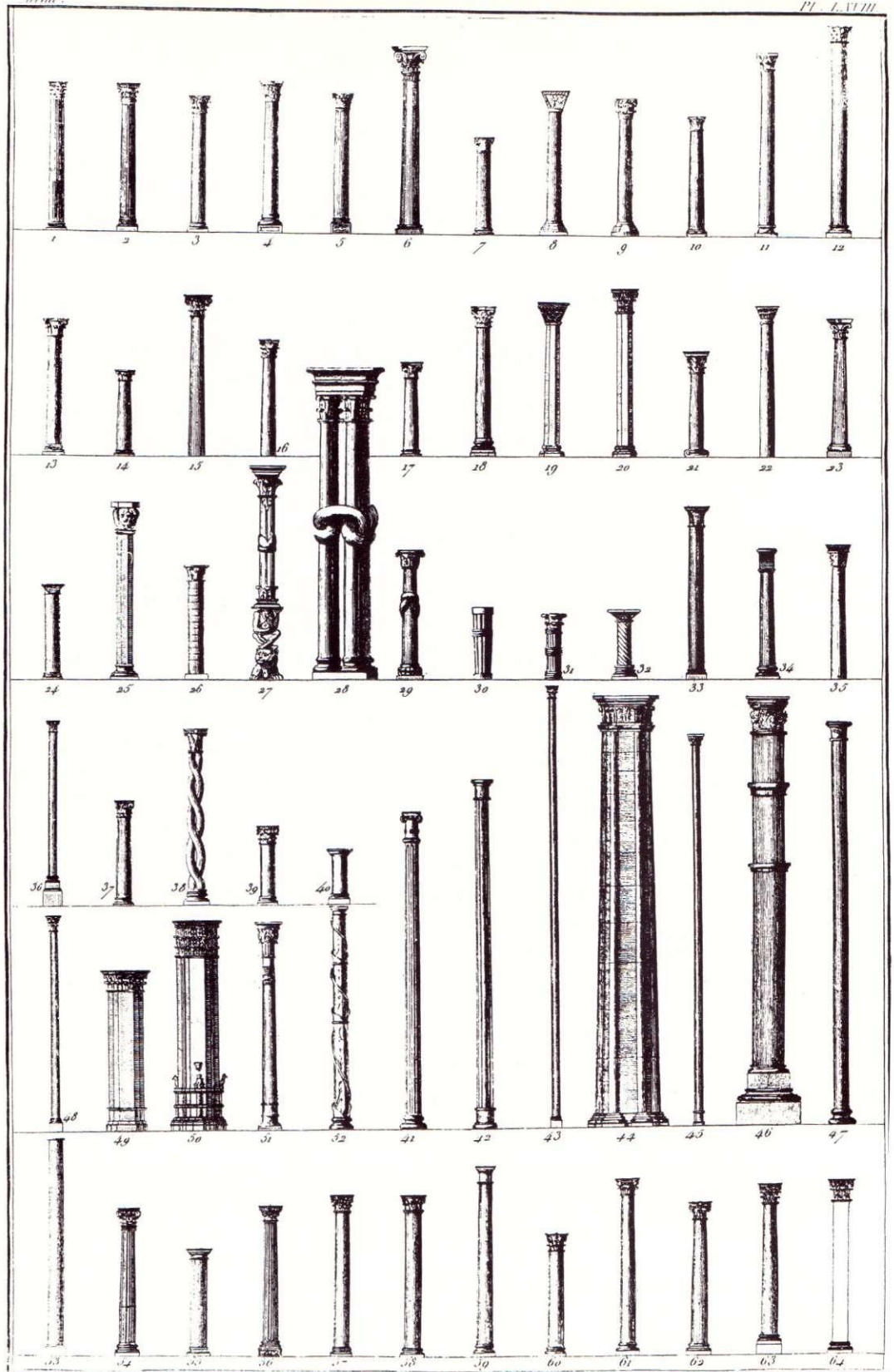

Tableau des formes et proportions des colonnes, avant et durant la decadence de l'Art, jusqu'à son renouvellement.